A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2016. október 5.*

„Európai uniós védjegy — Törlési eljárás — T. G. R. ENERGY DRINK európai uniós szóvédjegy — Rosszhiszeműség — A 207/2009/EK rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-456/15. sz. ügyben,

a **Foodcare sp. z o.o**. (székhelye: Zabierzów [Lengyelország], képviseli: A. Matusik ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviseli: S. Palmero Cabezas, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

Dariusz Michalczewski (lakóhelye: Gdańsk [Lengyelország], képviselik: B. Matusiewicz-Kulig, M. Czerwińska és M. Marek ügyvédek),

az EUIPO második fellebbezési tanácsának a D. Michalczewski és a Foodcare közötti törlési eljárással kapcsolatban 2015. május 12-én hozott határozatával (R 265/2014-2. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: S. Frimodt Nielsen elnök, A. M. Collins és V. Valančius (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Weychert tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. augusztus 10-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2015. október 29-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2015. október 26-án benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2016. július 7-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2003. július 31-én a beavatkozó, Dariusz Michalczewski, egykori profi ökölvívó, és a felperes, a Foodcare sp. z o.o., megállapodást kötött, amelynek értelmében az utóbbi jogosult használni a beavatkozó arcképét, becenevét („Tiger”), valamint szó- és ábrás védjegyeit energiaitalok forgalmazásának promotálása céljából. A felperes által forgalmazott energiaitalok csomagolásán szerepelt többek között a Tiger Energy Drink megjelölés. 2005. július 1-jén egy második, ugyanilyen típusú megállapodás jött létre a beavatkozó és a felperes között.

2 2007. február 14-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11.1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

3 A lajstromoztatni kívánt védjegy a T. G. R. ENERGY DRINK szómegjelölés volt.

4 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás 32. osztályába tartozó, az alábbi leírásnak megfelelő árukkal kapcsolatban tették: „Italtermék esszenciák, limonádék, limonádé porok, alkoholmentes italok, ízesített italok, ízesített italporok, gyümölcsnektárok, ízesített italtabletták, szénsavas italpreparátumok, szénsavas ital előállító gyártmányok, üdítőital porok, energia italok előállító porok, mikroelemekkel dúsított és gazdagított gyártmányok, ivóvíz előállító gyártmányok, gyümölcs szörpök, zöldségszörpök, szorbetek (üdítőitalok), szörpök italokhoz, szénsavas italok, szénsavas vizek, ásványvizek, hűtő és energiaitalok”.

5 Az európai uniós védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2007. október 1-jei 56/2007. számában hirdették meg.

6 2008. március 6-án a megjelölést az 5689237. számon lajstromozták európai uniós védjegyként.

7 2011. november 17-én a beavatkozó kérelmet nyújtott be a felperes szóvédjegyének törlése iránt az árujegyzékben szereplő valamennyi áru tekintetében.

8 Az említett kérelem alátámasztásául hivatkozott törlési ok a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétlen törlési okokon és 53. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett viszonylagos törlési okokon alapultak, összefüggésben értelmezve ugyanezen rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjával és 8. cikkének (3) bekezdésével.

9 A törlési kérelem, a viszonylagos törlési okok esetében, az alábbi korábbi védjegyeken alapult:

– a Dariusz Tiger Michalczewski korábbi európai uniós szóvédjegy, amelyet 2001. április 3-án lajstromoztak az 1219732. számon, többek között a 32. osztályba tartozó és az alábbi leírásnak megjelelő áruk tekintetében: „Ásványvizek, izotóniás italok”;

– az alábbi, lengyel ábrás védjegyek, amelyeket 2003. június 11-én és 2007. április 27-én lajstromoztak az R 145 637. és R 191 973 számon, és amelyek többek között a 32. osztályba tartozó árukat jelölnek, a másodikuk pedig kizárólag 32. osztályba tartozó árukat:

10 A törlési kérelmet a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott okot illetően arra alapították, hogy a felperes a védjegyet rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra.

11 2013. november 25-i határozatával a törlési osztály elutasította a törlési kérelmet, mivel úgy vélte, hogy nem áll fenn semmilyen összetéveszthetőség a korábbi védjegyek és a vitatott védjegy között, a korábbi védjegyek és a vitatott védjegy közötti különbségek kizárják a beavatkozó alkalmazottja vagy képviselője általi, állítólagosan jogosulatlan bejelentésen alapuló felszólalás lehetőségét, és a felperesnek a bejelentés során tanúsított rosszhiszeműsége nem nyert bizonyítást.

12 2014. január 20-án a beavatkozó a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a törlési osztály határozata ellen.

13 2015. május 12-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztály határozatát és elutasította a törlési kérelmet. A fellebbezési tanács közelebbről úgy ítélte meg, hogy a törlési osztály nem végzett átfogó értékelést az adott ügy összes releváns tényezőjét tekintetbe véve annak értékelése céljából, hogy a felperes a védjegyet esetlegesen rosszhiszeműen jelentette-e be lajstromozásra, és azt állapította meg ezen értékelést követően, hogy megállapítást nyert, hogy a felperes a védjegyet rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra.

A felek kérelmei

14 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– kötelezze az EUIPO-t a költségek viselésére.

15 Az EUIPO és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– kötelezze a felperest a költségek viselésére.

A jogkérdésről

16 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

17 A felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács nem vett tekintetbe valamennyi releváns tényezőt annak meghatározása érdekében, hogy a felperes a védjegyet rosszhiszeműen jelentette-e be lajstromozásra. A felperes szerint a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása során

tanúsított rosszhiszeműség értékeléséhez tekintetbe kellett volna az olyan körülményt, mint amilyen először is a beavatkozó korábbi jogi helyzete, másodszor a közötte és a beavatkozó között fennálló szerződéses viszony, harmadszor a vitatott védjegy általa végzett használata.

18 Mindenekelőtt, a beavatkozó korábbi jogi helyzetével kapcsolatban, a felperes azt állítja, hogy a beavatkozó nem volt jogosultja Lengyelországban a „tiger” szóelemet tartalmazó és a 32. osztályba tartozó árukat megjelölő védjegyeken fennálló jogoknak akkor, amikor 2003-ban szerződéses viszonyba léptek. Ilyen körülmények között a felperes és a beavatkozó közötti szerződéses viszony nem vizsgálható egy védjegyhasználati szerződés keretében, mivel a beavatkozó nem volt a „tiger” szóelemet tartalmazó védjegyeken fennálló korábbi jogok jogosultja. A felperes megjegyzi egyébiránt, hogy a beavatkozó e szerződéses viszonyt megelőzően sohasem használt „tiger” szóelemet tartalmazó védjegyet energiaitalok forgalmazása tekintetében.

19 Továbbá, a szóban forgó szerződéses viszony természetével kapcsolatban a felperes arra hivatkozik, hogy az abban a promóciós megállapodás keretében vizsgálandó, amely útján a beavatkozóval megállapodott arról, hogy díjazás ellenében felhasználhatja annak nevét, becenevét és arcképét termékek, különösen energiaitalok reklámjának biztosítása céljából, amelyeket, kizárólag az ő kezdeményezésére, a felperes forgalmaz. A felperes azt állítja, hogy következésképpen új árukat és új védjegyeket kellett kialakítania, miáltal a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem jogszerű volt.

20 Végül a felperes azt állítja, hogy abban a 2011-es reklámkampányban, amelyről a megtámadott határozat említést tesz, nem a vitatott védjegyet használták, hanem a karmolásokat megjelenítő ábrás elemekkel kísért „tiger” szóelemet.

21 Az EUIPO és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.

22 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy az európai uniós védjegyet az EUIPO-hoz benyújtott kérelem vagy a védjegybitorlási perben előterjesztett viszontkereset alapján törölni kell, ha a vitatott védjegyet rosszhiszeműen jelentették be lajstromozásra.

23 E tekintetben az erre az indokra hivatkozni kívánó törlést kérelmező személyre hárul azon körülmények bizonyítása, amelyek alapján megállapítható, hogy az európai uniós védjegy jogosultja e védjegyet rosszhiszeműen jelentette be lajstromozásra (lásd: 2015. május 21-i Urb Rulmenti Suceava kontra OHMI – Adiguzel [URB] ítélet, T-635/14, nem tették közzé, EU:T:2015:297, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 A 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjában szereplő „rosszhiszeműség” fogalmát – amint azt Sharpston főtanácsnok a Bíróság Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ügyben 2009. június 11-én hozott ítéletének alapjául szolgáló ügyre vonatkozó indítványában (C-529/07, EU:C:2009:148, 36. pont) megállapította – a jogi szabályozás nem definiálja, nem határolja körül és semmilyen módon nem írja le.

25 A 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjából következik, hogy a rosszhiszeműség megvalósulásának megítélése szempontjából a lajstromozási kérelem érintett által történő benyújtásának időpontja bír jelentőséggel (2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. pont).

26 A Bíróság továbbá 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítéletében (C-529/07, EU:C:2009:361, 53. pont) rámutatott, hogy a bejelentőnek a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett rosszhiszeműsége megítélése céljából az esetre jellemző valamennyi releváns tényezőt figyelembe kell venni, különösen az alábbiakat:

– azt a körülményt, hogy a bejelentő tudja vagy tudnia kell, hogy harmadik fél legalább egy tagállamban azonos vagy hasonló megjelölést használ a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termékek vonatkozásában;

– a bejelentő azon szándékát, hogy az említett harmadik felet megakadályozza e megjelölés további használatában;

– a harmadik fél megjelölése által élvezett jogi védelem szintjét és a lajstromoztatni kért megjelölést.

27 Következésképpen, amint azt a fellebbezési tanács helytállóan emelte ki a megtámadott határozat 21. pontjában, a 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361) ítélet megfogalmazásából következik, hogy a fenti 26. pontban felsorolt három tényező csak példa azok közül a tényezők közül, amelyeket számításba lehet venni a védjegy bejelentőjének a bejelentés benyújtásakori esetleges rosszhiszeműségének megállapítása végett (2012. február 14-i Peeters Landbouwmachines kontra OHIM – Fors MW [BIGAB] ítélet, T-33/11, EU:T:2012:77, 20. pont].

28 Meg kell állapítani tehát, hogy a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében végzett átfogó értékelés keretében figyelembe lehet venni a vitatott megjelölés eredetét, és annak azt követő használatát, azt az üzleti logikát, amelybe a megjelölés európai uniós védjegyként való bejelentése illeszkedik, valamint az említett bejelentés megtörténtét övező események időbeli sorrendjét (lásd ebben az értelemben: 2012. február 14-i BIGAB-ítélet, T-33/11, EU:T:2012:77, 21. pont, 2013. július 11-i SA.PAR. kontra OHIM – Salini Costruttori [GRUPPO SALINI] ítélet, T-321/10, EU:T:2013:372, 30. pont).

29 A megtámadott határozat jogszerűségét különösen a fenti megfontolásokra tekintettel kell vizsgálni, már amennyiben e megfontolások a jelen ügyre is alkalmazhatók, mivel a fellebbezési tanács a felperesnek a megtámadott védjegy bejelentési kérelmének benyújtásakor, azaz 2007. február 14-én fennálló rosszhiszeműségének hiányára következtetett.

30 Először is, vitathatatlan, amint azt a fellebbezési tanács megállapította a megtámadott határozatnak az ugyanezen határozat 27–29. pontjával összefüggésben értelmezett 34. pontjában, hogy 2003. július 31-én a beavatkozó és a felperes megállapodást kötött, amelynek értelmében az utóbbi jogosult volt használni a beavatkozó arcképét, becenevét, valamint szó- és ábrás védjegyeit energiaitalok forgalmazásának promotálása céljából, amelyek csomagolásán szerepelt többek között a Tiger megjelölés. A tárgyaláson a felperes a Törvényszék egy kérdésére válaszul pontosította, hogy ezt a megállapodást eredetileg ötvenéves időtartamra kötötték. A felperes és a beavatkozó között létrejött megállapodás motivációját, amint azt a felek egybehangzóan elismerik, a beavatkozó, egy, „Tiger” becenév alatt ismert profi ökölvívó által keltett imázs adja. 2005. július 1-jén egy második, ugyanilyen típusú megállapodás jött létre a beavatkozó és a felperes között. Következésképpen megállapítható, hogy az említett szerződések a felperes azon szándékát mutatják, hogy kereskedelmi tevékenységét többek között a beavatkozó és közismertsége által keltett imázsra támaszkodva fejlessze.

31 Egyébiránt az ügyiratokból kitűnik, hogy e megállapodások kötelezettséget kötöttek ki a felperes számára a tekintetben, hogy a beavatkozó számára díjazást fizessen arcképének, nevének, becenevének, valamint szó- és ábrás védjegyeinek a használatáért. A szóban forgó megállapodások kikötései nem hagynak kételyt a felől, hogy a felperesnek a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása során tudomása volt azon korábbi védjegyek fennállásáról, amelyeknek a beavatkozó a jogosultjuk.

32 Az ügyiratokból kitűnik továbbá, hogy a beavatkozó jogainak, valamint védjegyeinek a felperes általi bármilyen, tényleges használata a beavatkozó előzetes írásbeli hozzájárulását feltételezte.

33 Következésképpen a fellebbezési tanács nem követett el hibát azzal, hogy tekintetbe vette a felperes és a beavatkozó között a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtását megelőzően fennálló szerződéses kapcsolatokat a felperes rosszhiszeműsége fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezők egyikeként (lásd ebben az értelemben: 2012. február 1-jei Carrols kontra OHIM – Gambettola [Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL] ítélet, T-291/09, EU:T:2012:39, 85–87. pont).

34 Másodszor, ugyancsak vitathatatlan, amint azt a fellebbezési tanács megállapította a megtámadott határozatnak az ugyanezen határozat 12. cikkével együttesen értelmezett 36. pontjában, hogy a felperes által forgalmazott energiaitalok csomagolásán szerepel a Tiger megjelölés, de több esetben a beavatkozó arcképe is. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a felperes által forgalmazott energiaitalok csomagolásán 2004-ben, 2006-ban és 2007-ben az alábbi arcképeket használták:

35 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a felperes által forgalmazott áruk csomagolásának megjelenése megerősíti azon, az említett megállapodásokban foglaltakból levont következtetéseket, miszerint a felperes kereskedelmi tevékenységét annak a beavatkozó és közismertsége által keltett imázshoz történő társításával kívánta fejleszteni. A fellebbezési tanács tehát nem követett el hibát, amikor a megtámadott határozat 35. pontjában e körülményt a felperes rosszhiszeműsége fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezők egyikeként tekintetbe vette.

36 Harmadszor, még ha a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított törlési kérelem keretében nincs is helye a vitatott védjegy és a beavatkozó korábbi védjegyei közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságok részletes vizsgálatának, meg kell állapítani a jelen ügy sajátos körülményei között, hogy a vitatott védjegy első ránézésre hasonlít a felperes által árui forgalmazása tekintetében a beavatkozóval fennálló szerződéses kapcsolatok értelmében használt Tiger Energy Drink megjelölésre.

37 E tekintetben emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy általánosságban két védjegy akkor hasonló, ha az érintett vásárlóközönség nézőpontjából legalább részleges azonosság áll fenn közöttük egy vagy több releváns aspektus vonatkozásában, nevezetesen vizuális, hangzásbeli és fogalmi szempontból (2002. október 23-i Matratzen Concord kontra OHIM – Hukla Germany [MATRATZEN] ítélet, T-6/01, EU:T:2002:261, 30. pont). A jelen ügyben nem vitatható komolyan, hogy a Tiger Energy Drink megjelölés és a T. G. R. ENERGY DRINK vitatott védjegy részleges egyezést mutat, legalábbis vizuális és hangzásbeli aspektusuk tekintetében, függetlenül az érintett közönségtől. Vizuális szempontból a vitatott védjegy és a Tiger Energy Drink megjelölés közötti egyetlen különbség az, hogy ez utóbbi két magánhangzóval többet tartalmaz, ami nem elegendő annak kizárásához, hogy e védjegyek azonos összbenyomást keltenek.

38 A Tiger Energy Drink és a vitatott védjegy között fennálló e nagyfokú hasonlóság nem lehet a véletlen műve. Következésképpen megállapítható, hogy e nagyfokú hasonlóság tanúsítja – ellentétben azzal, amit a felperes állít – a felperes azon szándékát, hogy a fogyasztó tudatában ha nem is megtévesztést, de legalábbis gondolati képzettársítást keltsen a vitatott védjegy és a Tiger Energy Drink megjelölés között. Ráadásul meg kell állapítani, hogy az alábbi képek megerősítik e következtetést:

39 A fellebbezési tanács tehát nem követett el hibát, amikor a megtámadott határozat 38. pontjában úgy ítélte meg, hogy a T. G. R. ENERGY DRINK vitatott védjegy tekinthető a Tiger megjelölés egy módosított változatának. Ez még inkább igaz a Tiger Energy Drink megjelölés esetében.

40 Egyébiránt meg kell állapítani, hogy, jóllehet a felperes szándéka – állítása szerint – nem az volt, hogy a fogyasztó tudatában gondolati képzettársítást keltsen a vitatott védjegy és a Tiger Energy Drink megjelölés között, amely, amint az az ügyiratokból kitűnik, nagyfokú közismertségnek örvendett, lehetősége lett volna arra, amint azt később tette is 2011-ben a Black Energy Drink megjelölés használata során, hogy áruit úgy forgalmazza, hogy csomagolásukon a Tiger Energy Drink megjelöléstől teljesen eltérő megjelölést tüntet fel.

41 A fellebbezési tanács tehát nem követett el hibát, amikor a felperes rosszhiszeműsége fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezők egyikeként tekintetbe vette a felperes azon szándékát, hogy a fogyasztó tudatában ha nem is megtévesztést, de legalábbis gondolati képzettársítást keltsen a vitatott védjegy és a Tiger Energy Drink megjelölés között, amely nagyfokú közismertségnek örvendett (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 40. pont; 2012. február 1-jei Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL ítélet, T-291/09, EU:T:2012:39, 90. pont).

42 Negyedszer a beavatkozó és a felperes között létrejött megállapodásokban foglalt szerződéses kikötésekből következik, hogy az utóbbinak díjazást kellett fizetnie a beavatkozó számára annak arcképe, neve, beceneve, valamint szó- és ábrás védjegyei használata után. Ugyanakkor vitathatatlan, hogy a felperes azzal, hogy árui forgalmazásához nem a Tiger megjelölést, hanem adott esetben a vitatott védjegyet használja, valójában mentesül bármiféle fizetés alól a beavatkozó felé.

43 Megállapítható tehát, hogy a felperesnek a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásával az volt a szándéka, hogy továbbra is részesüljön azon fokú közismertségből, amelyet a Tiger Energy Drink élvez, megkerülve ugyanakkor a beavatkozóval kötött megállapodásokból eredő szerződéses kötelezettségeket.

44 Következésképpen a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor a jelen ügy objektív körülményeire utalva, a felperes rosszhiszeműsége fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezők egyikeként tekintetbe vette a felperesnek a szerződéses kötelezettségek megkerülésére irányuló szándékát (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 41. és 42. pont).

45 A fentiek összességéből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor, egy, valamennyi releváns tényezőt számításba vevő átfogó értékelést követően megállapította, hogy a felperes rosszhiszeműen jelentette be a vitatott védjegyet lajstromozásra a 207/2009 rendelet 52. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében.

46 Ezt a megállapítást nem vonhatják kétségbe a felperes egyes állításai.

47 Először is meg kell állapítani, hogy a felperes azon érvelését, amellyel felrója, hogy a fellebbezési tanács nem vette tekintetbe azt a körülményt, hogy 2003-ban, amikor szerződéses viszonyba léptek, a beavatkozó nem volt jogosultja a „tiger” szóelemet tartalmazó, Lengyelországban energiaitalokat megjelölő védjegyeken fennálló korábbi jogoknak, és ilyen italokat nem is forgalmazott soha e szóelem használatával, el kell utasítani.

48 Egyrészt ugyanis emlékeztetni kell arra, hogy a felperes rosszhiszeműségének fennállását a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontjára, azaz 2007. február 14-re tekintettel kell vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. pont). Következésképpen az a kérdés, hogy a beavatkozó mely védjegyeknek volt jogosultja a felperessel kötött első promóciós megállapodás aláírásának a napján, 2003. július 31-én, a jelen ügyben nem bír relevanciával.

49 Másrészt vitathatatlan, amint arra a fenti 9. pont emlékeztet, hogy a beavatkozó jogosultja többek között a 2001. április 3-án lajstromozott és a 32. osztályba tartozó áruk megjelölésére szolgáló Dariusz Tiger Michalczewski korábbi európai uniós szóvédjegynek. Tehát, Lengyelországnak az Európai Unióhoz történő csatlakozását, 2004. május 1-jét követően, a beavatkozónak a „tiger” szóelemet tartalmazó és a 32. osztályba tartozó energiaitalok megjelölésére szolgáló európai uniós védjegyén fennálló oltalom ki lett terjesztve e tagállamra (lásd ebben az értelemben: 2015. április 22-i Rezon kontra OHIM – mobile.international [mobile.de proMotor] ítélet, T-337/14, nem tették közzé, EU:T:2015:220, 32. pont).

50 Következésképpen a fellebbezési tanács nem követett el hibát, amikor a felperes rosszhiszeműsége fennállásának megítélése szempontjából releváns tényezők egyikeként tekintetbe vette azt a körülményt, miszerint a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtása időpontjában a beavatkozó jogosultja volt egyes védjegyeknek, köztük a „tiger” szóelemet tartalmazó és a 32. osztályba tartozó energiaitalok megjelölésére szolgáló Dariusz Tiger Michalczewski európai uniós védjegynek.

51 Végeredményben, még azt feltételezve is, hogy érvelésével a felperes lényegében azt akarja állítani, hogy a Dariusz Tiger Michalczewski európai uniós védjegyet a beavatkozó nem használta ténylegesen az Unióban az árujegyzékben szereplő áruk vagy szolgáltatások tekintetében, miáltal a védjegyoltalom a 207/2009 rendelet 51. cikkének (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően megszűnt, emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 188. cikkének értelmében a felek által a Törvényszék előtti eljárás keretében benyújtott beadványok nem változtathatják meg a fellebbezési tanács előtti eljárás tárgyát.

52 Márpedig, a jelen ügyben a fellebbezési tanács előtti jogvita a vitatott védjegy törlése iránti kérelemre vonatkozott, vagyis a fellebbezési tanácshoz nem fordultak a beavatkozó védjegyének tényleges használata tárgyában. Ilyen körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes nem kérheti érvényesen, hogy a Törvényszék vizsgáljon meg egy olyan kérdést, amelyet a fellebbezési tanács e határozatban nem vizsgált.

53 Másodszor, a felperesnek a közte és a beavatkozó között fennálló szerződéses viszony természetére vonatkozó kijelentéseivel kapcsolatban meg kell állapítani, hogy ezekkel a felperes nem fejtett ki semmilyen kifogást a megtámadott határozattal szemben, csupán emlékeztet a létrejött megállapodásokból eredő, a beavatkozó arcképének, nevének, becenevének, valamint szó- és ábrás védjegyeinek energiaitalok forgalmazásának promotálását célzó használatára vonatkozó kötelezettségeire. Mindazonáltal, e kijelentéseivel a felperes lényegében arra utal, hogy a szóban forgó megállapodások nem vizsgálhatók arra tekintettel, hogy a beavatkozó egy vagy több engedélyt adott azon védjegyek tekintetében, amelyeknek a jogosultja.

54 Anélkül, hogy ezen állítások helytállósága, valamint a felperes és a beavatkozó között létrejött megállapodások pontos természete tekintetében állást kellene foglalni, e kijelentések elutasításához elegendő annyit megállapítani, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács nem vette tekintetbe a megállapodások természetét olyan releváns tényezőként, amely az általa végzett átfogó értékelés keretében a felperes rosszhiszeműségét jellemezhetné.

55 Mindenesetre, a felperes és a beavatkozó között létrejött megállapodások pontos természetétől függetlenül, azok fennállása elegendő azon körülmény jellemzéséhez, hogy a felek a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtását megelőző időpontban közvetlen szerződéses viszonyban álltak egymással. E közvetlen szerződéses viszonyok, amint az a jelen ügyben már megállapítást nyert, a felperes rosszhiszeműségének vizsgálata szempontjából releváns tényezőknek minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2012. február 1-jei Pollo Tropical CHICKEN ON THE GRILL ítélet, T-291/09, EU:T:2012:39, 85–87. pont).

56 Harmadsorban, ami a felperes arra vonatkozó állításait illeti, hogy a vitatott védjegyet használta-e, vagy sem, egy 2011-es reklámkampányban, meg kell állapítani, hogy azokat ugyancsak el kell utasítani.

57 Ugyanis, amint arra a jelen ítélet már emlékeztetett, a felperes rosszhiszeműségét a vitatott védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának időpontjára, azaz 2007. február 14-ére tekintettel kell megítélni (lásd ebben az értelemben: 2009. június 11-i Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli ítélet, C-529/07, EU:C:2009:361, 35. pont). Következésképpen az a kérdés, hogy vitatott védjegyet használták-e, vagy sem, egy 2011-es reklámkampányban, nem bír relevanciával.

58 A fentiek összességéből az következik, hogy az egyetlen jogalapot, és következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

59 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

60 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Foodcare sp. z o.o. viseli saját költségein túl az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és Dariusz Michalczewski részéről felmerült költségeket.

Frimodt Nielsen Collins Valančius

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. október 5-i nyilvános ülésen.

Aláírások